

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 19C/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120200913
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kuzmová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:4120200913.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Luciou Kuzmovou v spore žalobkyne: W. B., nar. X.XX.XXXX, bytom Q. 42, 960 01 Zvolen, zastúpená JUDr. Evou Hlaváčovou, advokátkou, IČO: 50 650 190, so sídlom Farská 12, 949 01 Nitra, proti žalovanej: Katarína J., nar. XX.X.XXXX, bytom N. XXX, PSČ 951 24, zastúpená JUDr. Marcelom Ružarovským, advokátom, IČO: 53 711 343, so sídlom Andreja Žarnova 11C, 917 02 Trnava, o vzájomnej žalobe žalovanej o zaplatenie sumy 2 400 eur, takto

rozhodol:

- I. Súd vzájomnú žalobu zamietla.
- II. Žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou domáhala, aby súd rozsudkom určil, že pôžička v sume 16 000 eur zo dňa 5.5.2016, ktorú poskytla žalovanej je splatná. V žalobe uviedla, že žalovaná, ktorá je jej sestrou, si potrebovala doriešiť svoju bytovú otázku a požiadala žalobkyňu o poskytnutie pôžičky na kúpu bytu. Žalobkyňa požičala žalovanej sumu 16 000 eur tak, že jej ju dňa 5.5.2016 v hotovosti vložila na účet. Žalobkyňa a žalovaná sa nedohodli na dobe vrátenia pôžičky, určenia, že pôžička je splatná sa preto žalobkyňa domáhala podanou žalobou. Žalobkyňa súčasne žiadala priznať jej nárok na náhradu trov konania.

2. V priebehu konania si žalovaná uplatnila voči žalobkyňi nárok na zaplatenie sumy so výške 3 000 eur titulom odplaty za užívanie bytu žalovanou v období od decembra 2018 do mája 2021.

3. Súd prvej inštancie spor rozhodol rozsudkom č. k. 19C/5/2020-258 zo dňa 25.8.2021 tak, že žalobu žalobkyne ohľadom určenia splatnosti pôžičky zamietol (výrok I.), žalobkyňu zaviazal povinnosťou zaplatiť žalovanej sumu 2 400 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.) a v zostávajúcej časti vzájomnú žalobu žalovanej zamietol (výrok III.). Súd prvej inštancie ďalej priznal žalovanej z konania o žalobe nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (IV. výrok) a z konania o vzájomnej žalobe nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60 % (V. výrok).

4. Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 5Co/113/2021-325 zo dňa 23.2.2022 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a IV. potvrdil, odvolanie žalobkyne proti III. výroku rozsudku odmietol a vo výrokoch II. a V. rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd sa plne stotožnil so zamietnutím žaloby súdom prvej inštancie, keďže žalobkyňa nepreukázala, že so žalovanou uzavrela zmluvu o pôžičke a nepreukázala, že ňou tvrdená zmluva o pôžičke vykazovala esenciálne náležitosti v zmysle ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k rozhodnutiu súdu o vyhovení vzájomnej žalobe (výrok II.) odvolací súd konštatoval, že záver súdu prvej inštancie prezentovaný spočívajúci vo vyhovení vzájomnej žalobe

žalovanej po sumu 2400 eur je predčasný, nemajúci oporu v skutkových zisteniach a aj vo vykonanom dokazovaní. Súdu prvej inštancie bolo uložené zistiť skutočný dôvod uzatvorenia kúpnej zmluvy k bytu v Slatinských Lazoch a zisťovať obsah a prípadné trvanie dohody, ktorá mala byť uzatvorená medzi stranami tohto sporu. Súd prvej inštancie mal ďalej zisťovať bližšie podmienky poskytnutia finančnej čiastky vo výške 16 000 eur žalovanej a zaoberať sa aj prípadnou možnosťou aplikácie ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

5. Po vrátení veci súdu prvej inštancie bol predmetom sporu už len nárok žalovanej uplatnený vzájomnou žalobou na zaplatenie sumy vo výške 2 400 eur. Strany sporu súdu predložili svoje písomné vyjadrenia a súd spor prejednal na pojednávaní za prítomnosti žalobkyne, žalovanej a ich právnych zástupcov, vykonal vylúch strán sporu a svedkov U. J. a C. U..

6. Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na klamstvá žalobkyne, ktorá často mení svoje procesné stanoviská a žiadosti podľa toho, ako jej to v danej chvíli vyhovuje. Uvádza, že žalobkyňa nepreukázala žiadne také okolnosti, pre ktoré by mal byť nárok žalovanej v rozpore s dobrými mravmi. Nárok žalovanej na zaplatenie náhrady za užívanie bytu skladovaním vecí žalobkyne je potrebné vnímať aj v kontexte správania žalobkyne, ktorá spôsobovala dlhy na byte, umožňovala ho užívať tretím osobám bez súhlasu žalovanej, robila neodborné zásahy do bytu, dokonca sa ho proti vôli a vedomosti žalovanej snažila predať. Je preto celkom pochopiteľné, že žalovaná odstúpila od dohody, podľa ktorej mohla žalobkyňa bezodplatne užívať byt, pretože užívanie bytu žalobkyňou znamenalo pre žalovanú finančnú a časovú záťaž a napokon jej spôsobovalo stres, pretože žalovanú ako vlastníčku bytu následne kontaktovali zo spoločenstva, aby uhrádzala nedoplatky spôsobené žalobkyňou. Žalobkyňa odmietala vystať veci z bytu a aj týmto spôsobom niekoľko rokov žalovanej bránila disponovať s bytom, chodila robiť krik aj do realitných kancelárií alebo prípadne kontaktovala prípadných záujemcov o kúpu (o ktorých mala vedomosť) a oznamovala im, že jej veci nikto nebude predávať. V rozpore s dobrými mravmi v tomto konaní koná iba žalobkyňa, ktorá neuznáva žiadne pravidlá, poctivosť a pravdu, ale všemožným spôsobom sa snaží dostať k peniazom, na ktoré vlastnou vinou stratila nárok, pričom peňazí sa domáha aj za cenu klamstiev, udávaní a očierňovaní žalovanej pred rodinnými príslušníkmi. Žalovaná tvrdila, že medzi stranami sporu boli uzatvorené celkom 3 dohody, a to dohoda o tom, že byt bude užívať žalobkyňa, dohoda o tom, že bude znášať všetky náklady na byt a dohoda o tom, že byt sa do 5 rokov neprevedie na inú osobu. Žalovaná považuje tvrdenia žalobkyne o tom, že mala medzi stranami sporu existovať dohoda o tom, že po 5-tich rokoch žalovaná byt prevedie na žalobkyňu, za nepravdivé a absurdné. Žalovaná byt nikdy pre seba nepotrebovala, pretože niekoľko rokov žije s jej rodinou v obci Čab. Byt potrebovala pre seba žalobkyňa, čomu nasvedčujú aj doložené doklady (zmluva o dodávke vody, generálna plná moc, bezodkladné nasťahovanie sa do bytu, neodborné prerobenie bytu podľa predstáv žalobkyne). Aj v liste predchádzajúcej právnej zástupkyne žalobkyne Mgr. L. zo dňa 18.10.2019 sa uvádza, že „všetky úkony spojené s kúpou predmetného bytu zariaďovala od počiatku moja klientka z dôvodu, že táto sa snažila zabezpečiť si pre seba bývanie.“ Žalobkyňa sama mala peniaze na kúpu bytu, preto je absolútne nelogické, aby ho mala kupovať tretia osoba a následne ho previesť späť na žalobkyňu. Dôvodom boli podľa žalovanej pravdepodobne exekúcie žalobkyne. Tento nepoctivý úmysel však žalovaná v roku 2016, keď sa byt kupoval, nepoznala, pretože jej bolo prezentované, že žalobkyňa nechcela, aby po nej dedili jej deti. Žalovaná považuje za nesporné, že v byte sa nachádzali veci žalobkyne. Pokiaľ žalovaná žiadala preukázať vlastnícke právo k veciam v byte, nijako tým nespochybnila, že sa tam veci nachádzajú a konala tak preto, že nechcela vydať žalobkyňu veci iných osôb, pretože sa dozvedela, že byt okrem žalovanej užívali aj iné osoby.

7. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení zotrvala na svojich tvrdeniach, že žalovaná jej mala vrátiť peniaze alebo previesť byt späť na ňu po 5 rokoch, nič z toho sa nestalo, byt žalovanej nikdy nepatril. Žalobkyňa nepreviedla peniaze žalovanej „len tak“ bez rozmyslu. Žalobkyňa tvrdí, že v súdnej veci ide o prípad hodný osobitného zreteľa, poukazuje na ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaná pripravila žalobkyňu o byt aj peniaze, nemá preto morálne právo požadovať od žalobkyne akúkoľvek inú náhradu v súvislosti s predmetným bytom. Žalovaná tvrdila, že dlhy na byte neboli. Jednalo sa len o jeden jediný mesiac, ktorý nebol zaplatený vo výške 100 eur a to len v dôsledku, že žalovaná išla do výkonu trestu. Žiadne iné osoby v byte počas jeho užívania zo strany žalobkyne nebývali. Pán A. ako návšteva navštívil párkrát predmetný byt. Práve žalovaná prenechala užívanie bytu inej osobe p. Q., ktorá do bytu chodila. Rekonštrukciu bytu robila žalobkyňa so súhlasom žalovanej s tým, že žalovaná nikdy pred tým rekonštrukcie nikdy nenamietala. Žalobkyňa poukazuje na skutočnosť, že samotná žalovaná spochybňuje vlastnícke právo žalobkyne k veciam v byte a súčasne sa od nej domáha zaplatenia

náhrady za užívanie bytu. Poukázala i na skutočnosť, že žalovaná byt predala za sumu vo výške 65 000 eur. Žalobkyňa nevie, kto chodil do bytu počas jej výkonu trestu odňatia slobody a tiež nevie, čo sa stalo s vecami, ktoré mala v čase nástupu na výkon trestu žalobkyňa v byte. Vzájomnú žalobu žiadala žalobkyňa zamietnuť.

8. Žalobkyňa na pojednávaní vypovedala, že žalovanej sumu vo výške 16 000 eur požičala na dobu neurčitú, nešlo o nijaký dar, ona teraz nemá ani byt ani peniaze. Čo sa týka prevzatia vecí, nevie od koho si mala veci prevziať, žiadnu správu nedostala a keby jej sestra z Rakúska nevolala, ani o tom nevie. Žalobkyňa byt užívala bezodplatne po dohode so žalovanou. Žalovaná jej navrhla, že byt jej prevedie. Tiež jej povedala, že jej predloží doklady o tom, čo za ňu uhradila, ale nič také jej nepredložila. Žalobkyňa tvrdila, že pôžičku si dohadovali telefonicky alebo formou sms správ, byt si sama nekúpila, lebo takú sumu nemala, prerábala ho z peňazí, ktoré jej požičala jej dcéra Lucia U.. Dcéra žalobkyne nepožičala žalovanej peniaze priamo, lebo so žalovanou nechcela mať nič spoločné. Žalobkyňa ďalej vo výsluchu uviedla, že naposledy bola v byte v roku 2018, nemôže tvrdiť, že v byte boli nejaké jej veci. Zoznam vecí datovaný k 30.4.2020 zostavovala ona, je v ňom preklep, lebo sú tam uvedené 3 kožuchy, ale ona kožuchy nikdy nemala a správne má byť 3 kožené kabáty. Zoznam vyhotovovala podľa informácií, ktoré mala ešte z roku 2018, spísala skutkový stav, o ktorom mala vedomosť, keď nastupovala do výkonu trestu. Žalobkyňa do bytu vstúpila ešte v roku 2019 po návrate z výkonu trestu, kedy jej žalovaná umožnila zobrať si základné veci na oblečenie. Od žalovanej chcela, aby jej byt na týždeň sprístupnila s tým, že veci si sama poodnáša, čo jej nebolo umožnené. Žalobkyňa uviedla, že sa stretla s Richardom Q., ktorý jej povedal, že má dať ruky preč od bytu, lebo sestra byt predala a všetky jej veci vystaňovala. Zistila si telefonický kontakt na nového majiteľa bytu pána U., hovorila telefonicky s jeho mamkou a tá jej potvrdila, že byt kupovali úplne prázdny, v byte zostali len dve váľandy a tie nový majiteľ vyhodil. Žalovaná ju opakovane vyzývala na prevzatie vecí, ale žalobkyňa neumožnila do bytu vstúpiť a žiadala od žalobkyne doklady o tom, že je vlastníčkou vecí, ktoré sa v byte nachádzali. Žalobkyňa tvrdila, že so žalovanou sa jednoznačne dohodla na poskytnutí čiastky 16 000 eur ako pôžičky s tým, že po piatich rokoch sa byt prevedie na ňu. Žalobkyňa sa nedostala k bytu ani k peniazom, žalovaná ju obrala o všetko. Žalovaná jej dokázala zlikvidovať aj rodinné fotografie. Dcéra žalovanej prosila, aby im ich dala, žalovaná sa dodnes neozvala. V byte mala žalobkyňa maturitné vysvedčenie, rodné listy, všetko si musela vybavovať nanovo. Táto dohoda sa uzavrela pred podpisom kúpnej zmluvy. Za prítomnosti žalobkyne sa prevádzali peniaze na účet pána L. (predávajúci). Predaj bytu a všetko dojednávala žalobkyňa. Tvrdenie o prevode peňazí žalovanej, ktorá mala kúpiť byt a po 5-tich rokoch ho mala previesť na žalobkyňu žalobkyňa odôvodnila tým, že nemala právoplatný rozvod a na základe toho sa riešilo bývanie. Nie je pravda, že mala exekúcie a mala konať tak, že nechcela nechať majetok deťom. Žalobkyňa poukázala na list, ktorý jej žalovaná napísala do výkonu trestu, v ktorom uvádzala: „V dobe, kedy si ma žiadala, aby som sa stala vlastníkom nehnuteľnosti, ktorú chceš kúpiť za sumu 16 000 eur, to vieš preukázať, to je tvoj vklad do bytu, si mi ako dôvod, prečo si si ma vybrala uviedla, že nechceš, aby neskôr po tebe dedili tvoje deti Lucia a L.. Pre mňa je ale naša dohoda právoplatná. Sľúbila som ti, že ju dodržím, preto nesúhlasím s prepisom bytu na žiadnu inú osobu. Napriek nesúhlasu môjho muža, ktorý stratil trepezlivosť som ho požiadala o dva týždne času a ešte sa pokúsím s tebou dohodnúť. Som rozhodnutá byt predať, tebou investované peniaze ti samozrejme vrátiť, ak budeš ochotná spolupracovať. Vieme sa dohodnúť na forme prevodu peňazí z predaja bytu. Zo sumy si ponechám iba peniaze, ktoré som investovala ja a nesmieme zabudnúť na sumu, ktorú musím odvieť dňovému úradu a zdravotnej poisťovni. Nechám si tú čiastku vypočítať a budem ťa informovať.“ Obdobie 5-tich rokov bolo dohodnuté z dôvodu, že potom nie je potrebné platiť daň a zdravotnú poisťovňu.

9. Žalovaná vo výsluchu na pojednávaní poprela uzavretie pôžičky so žalobkyňou. V roku 2016 sa žalobkyňa vrátila do Zvolena z výkonu trestu, dohodli sa s manželom na rozvode a tiež sa dohodli na predaji ich spoločného bytu. Žalobkyňa prišla za žalovanou, že chce odísť zo Zvolena a našla si byt v Slatinských Lazoch. Trvala na tom, aby sa stala majiteľkou bytu žalovaná z dôvodu, že nechcela, aby po nej dedili jej deti, pretože sa mali k nej nepekne zachovať. Jej dcéra ju totiž po nástupe do výkonu trestu odsúdila a so synom nebola v kontakte už dlhšie predtým. Na toto žalovaná reagovala tak, že „či jej šibe“, avšak žalobkyňa na uvedenom trvala. Toto všetko sa udialo u nich v dome v Čabe. Bola tam prítomná žalovaná, žalobkyňa a manžel žalovanej. K dohode o pôžičke medzi nimi nedošlo. Žalovaná prvýkrát byt v Slatinských Lazoch videla až pri podpise kúpnej zmluvy a bola šokovaná. Žalobkyňu prehovárali, aby ten byt nekúpila. Žalovaná nepopiera, že žalobkyňa jej sumu vo výške 16 000 eur previedla, ale nešlo o pôžičku, ale boli to peniaze, ktorými si žalovaná chcela zaplatiť svoje bývanie. Byt kúpili 9.5.2016. Máj, jún si žalobkyňa zaplatila nájomné a od júla do februára ďalšieho roku tam vznikali nedoplatky,

žalovanú neustále zo spoločenstva vlastníkov kontaktovala pani Fojtíková, že sú tam nedoplatky, bol tam nedoplatok v sume 800 eur. Chceli to uhradiť, ale stopla ich mama a žalobkyni pomohla tú sumu uhradiť. Potom sa to opakovalo 2 až 3x, kedy pani Fojtíková volala, že sú tam nedoplatky. Nedoplatok vo výške 320 eur bol aj po odchode žalovanej do druhého výkonu trestu. Od novembra 2018 doposiaľ uhrádzala platby žalovaná s manželom. Je to 100 eur mesačne. Byt je nepoužiteľný, pretože žalobkyňa tam má svoje osobné veci. Pri podpise kúpno-predajnej zmluvy jej žalobkyňa predložila tlačivo generálnej plnej moci. Povedala, aby jej ho žalovaná podpísala, že to bude používať na preberanie pošty v súvislosti s bytom, aby žalovaná nemusela chodiť z Čabu do Slatinských Lazov. Najmladšia sestra pani P. žalovanú informovala, či vie o tom, že predáva byt, o čom žalovaná nevedela. Keďže sa obávala, že žalobkyňa im spôsobí nejaký problém, generálnu plnú moc jej odvolali. Napriek tomu žalobkyňa pokračovala v predaji bytu. O tomto ich informovala pani N.. Žalobkyni prestala veriť, posledný inzerát na predaj bytu videla cez bazoš v novembri 2018, teda v mesiaci, kedy žalobkyňa nastupovala do druhého výkonu trestu. Žalovaná chcela byt predáť, čo žalobkyni navrhla v liste, že po návrate z výkonu trestu jej vyplatí sumu, ktorá zostane po odrátaní ich nákladov. Žalobkyňa nesúhlasila, žiadala žalovanú, aby byt podržala, že už má premyslené, ako si byt prevedie na svoje meno alebo na svoju dcéru Luciu a náklady, ktoré mali s tým spojené, žalovanej vráti. Slovo dodržali, platili byt ďalej a po prepustení žalobkyne z väznice sa jej žalobkyňa prihlásila a žiadala o stretnutie. Podarilo sa jej dohodnúť stretnutie na 14.8.2019, kedy poprosila manželovu sesternicu Evu J., aby bola prítomná pri tom stretnutí. V telefóne sa dohodli, že žalobkyňa pripraví kúpno-predajnú zmluvu na jedno euro, ktorú jej žalovaná podpíše a byt prevedie na ňu. Žalobkyňa nemala pripravenú žiadnu zmluvu. Povedala jej, že na jedno euro to nebude, ale bude to za 15 000 eur. S tým žalovaná nesúhlasila, čo odôvodnila tým, že teraz jej žalobkyňa povie, že sumu 15 000 eur jej zaplatiť nemusí a o týždeň ich bude žiadať. Žalobkyni už neverila. Napriek tomu všetkému jej dala ďalší návrh, že byt predá cez realitnú kanceláriu a po odrátaní ich nákladov jej sumu vyplatí. S týmto žalobkyňa súhlasila. Žalovaná zabezpečila vo Zvolene realitnú kanceláriu, ktorá byt dala do ponuky. Realitná maklérka jej po niekoľkých dňoch volala, že ju kontaktovala žalobkyňa, ktorá prišla do realitnej kancelárie a doslova tam robila cirkus, že predáva byt, ktorý jej žalovaná ukradla. Žalovaná ďalej uviedla, že v byte sa nachádzali osobné veci žalobkyne, hygienické veci, nábytok z 80-tych rokov. V zozname, ktorý poslala žalobkyňa cez právničku boli 3 kožuchy, ktoré žalovaná v byte nenašla. Kľúč od bytu mali minimálne 2 alebo 3 osoby, bola to dcéra žalobkyne, suseda pani Q., ktorá je asi mesiac po smrti. Žalobkyňu vyzývali k prevzatíu vecí minimálne 4x. Prvý krát to bolo v roku 2019 v marci, ďalšie dátumy si nepamätá. Žalobkyňa výzvy ignorovala. Nie je pravda, že ju žalovaná nechcela pustiť do bytu. Pravda je taká, že na základe výzvy advokátky Miľanovej ona žiadala vstup na dva týždne, chcela tam bývať a to jej neumožnili z obavy, že už ju odtiaľ potom nedostanú. Medzi žalobkyňou a žalovanou existovala dohoda sa, že žalobkyňa bude v byte bývať a spoločenstvu bude platiť náklady spojené s bytom. Povedala jej, že do piatich rokov sa byt určite nepredá, ale nie preto, že po piatich rokoch jej mala byt previesť, ale preto, aby sa po piatich rokoch v prípade predaja nemuseli platiť odvody. Keď sa žalobkyňa vrátila z výkonu trestu, dohodli si stretnutie. Išla do bytu s cieľom, že žalobkyňa jej prinesie zmluvu na predaj bytu za 1 euro. Žalobkyňa povedala, že s nesúhlasí s prevodom bytu za 1 euro, že to bude za 15 000 eur. Žalovaná jej odpovedala, že s týmto nesúhlasí a vtedy stratila dôveru. Žalobkyne sa v ten deň spýtala, či súhlasí s predajom bytu cez realitku, povedala, že súhlasí. Žalobkyňa údajne prišla do realitnej kancelárie vo Zvolene a robila tam cirkus, či vedia, že žalovaná predáva ukradnutý byt. Žalobkyňa to potom celé zrušila. Na to prišli papiere od právnik. Žalobkyňu vyzývala k preukázaniu vlastníckeho práva k veciam, ktoré sa mali nachádzať v byte. Tie veci rozдали sociálne slabým, niektoré veci sú u rómskych obyvateľov v Lužiankach, hlavne vybavenie kuchyne. Oblečenie, paplóny, deky si vzala organizácia, ktorá podporuje Rómov vo Zvolene. Fotky a rodné listy v byte neboli, tieto veci si žalobkyňa vzala buď ona alebo jej dcéra pani U.. Nie je pravda, že žalobkyňa mala v roku 2019 možnosť vziať si len pár vecí, mohla si vziať čo uznala za vhodné. Znovu klamala. Predpokladá, že predtým ako sa ona dostala do bytu, mala prístup do bytu dcéra žalobkyne C., pani suseda Q. a pán A.. U. ide o pána A., tam si nie je istá. Byt predali za 37 000 eur.

10. Svedok U. J., manžel žalovanej na pojednávaní uviedol, že žalovaná prišla s návrhom dohody a oni tento návrh prijali. Zmyslom bolo, že chcela zamedziť dedeniu jej majetku jej deťmi, ktoré ju sklamali. Boli k nej ústretoví na rozdiel od ďalších členov rodiny, a preto chcela, aby ten byt, ktorý si chce ona kúpiť, nebol napísaný na jej meno, ale aby ten byt patril žalovanej. Uviedla, že byt si bude platiť (nájomné, energie) a bude v byte bývať. Žiadne iné podmienky dohodnuté neboli. Pri podpise kúpno-predajnej zmluvy predložila žalovanej na podpis generálnu plnú moc, ktorá ju oprávňovala užívať byt. Na základe tejto plnej moci bola žalobkyňa oprávnená prijímať poštu a ďalšie veci v súvislosti s bytom, aby s tým oni nemali starosti. Tá dohoda zahŕňala, že pani B. bude byť obývať a bude ho platiť. Dohoda sa uzatvárala

u nich doma v Čabe 311, mohlo to byť v roku 2016 koncom apríla, nevie presne. Na týchto rokovaní boli len traja, teda žalobkyňa, žalovaná a svedok J.. Rodina žalobkyne ich roky odmietala, toto bol prvý prejav nejakého pokusu o zblíženie. Ďalšia dispozícia s bytom, jeho predaj predmetom dohody nebol, to sa vôbec neriešilo. Žalobkyňa bola naposledy v byte dňa 14.8.2019, prišla s tým, že si chcela byť prevziať aj s vecami. On na tom stretnutí nebol prítomný, lebo bol na operácii. Od žalovanej a od jeho sesternice Evy J. vie, že pani B. odmietala prevziať byt, odniesla si len nejaké písomnosti. A na otázku, či to je všetko odpovedala, že nič viac nepotrebuje. On bol v byte naposledy asi v septembri 2021, v byte sa nachádzalo zariadenie, vybavenie, osobné veci, predpokladá, že boli pani B., boli to ženské veci. Doplnil, že v decembri 2018 im volala dcéra žalobkyne pani U. a požiadala ich, aby k nej prišli a prevzali byt, zaplatili nedoplatky a platili byt ďalej. On sa jej vtedy spýtal, že či vie, prečo dala žalobkyňa prepísať byt na žalovanú a vtedy mu pani U. povedala, že jej mama potrebovala ukryť majetok pred exekútormi. V roku 2016 v 7. alebo 8. mesiaci volala pani N., že na byte sú nedoplatky. V tom čase im pani P. poslala zoznam exekúcií žalobkyne a povedala, nech sa pozrú, komu pomohli a s kým sa zaplietli. Vtedy už museli vedieť, že sa nejakým spôsobom zapletajú do trestného činu a nemohli to brať na ľahkú váhu. Preto od žalobkyne chceli, aby sa byt predal alebo aby si ho zobrala do svojho vlastníctva. Žalobkyňa im odpovedala prostredníctvom advokátky L., že sa neoprávnene obohatili. Ten byt oni ani nechceli, nanútila im ho žalobkyňa. Byt patril žalovanej, žalobkyňa do bytu vložila svoje peniaze. Žalobkyňa mala v podnájme pána Tiralu, na tohto pána dala žalobkyňa súdny príkaz, aby sa k nej nepribližoval. V auguste 2019 žalobkyňa do bytu slobodne vstúpila, zobrala si čo chcela a o ďalších veciach povedala, že ich nepotrebuje a už tam nemá čo robiť. Predpokladá, že veci v byte boli žalobkyne, keďže tam žalobkyňa bývala a boli to ženské veci. Žalobkyňa to nikdy nepoprela a keď jej napísali, aby si tie veci zobrala, nikdy nepovedala, že tam nemá veci.

11. Svedkyňa Lucia U., dcéra žalobkyne, na pojednávaní vypovedala, že v byte, ktorý je predmetom sporu, bola naposledy v decembri 2018 po zaistení žalovanej, aby zobrala psa, vypla elektrinu, vodu, vyprázdnila chladničku a pozatvárala okná. Po zadržaní žalovanej vola v byte asi 2 až 3-krát. V januári 2019 chcela z bytu zobrať znovu nejaké veci a zistila, že sú vymenené zámky. Hneď kontaktovala žalovanú, ktorá jej povedala, že do bytu nemá viac prístup a ak niečo chce, musí preukázať, že tie veci sú mamine. Žalovaná jej povedala, že sa majú so žalobkyňou vysporiadať tak, že buď prepíšu byt na žalobkyňu alebo vrátia peniaze. Toto bolo na stretnutí u svedkyne doma na Strakonickej vo Zvolene. Predmetný byt bol štandardne zariadený, veci v byte boli asi mamine, keď tam bývala.

12. Súd tu zhŕňa doposiaľ zistený, pre rozhodnutie o vzájomnej žalobe žalovanej podstatný skutkový stav:

13. Súd mal z vyjadrenia žalobkyne ako aj potvrdenia banky preukázané, že dňa 5.5.2016 vložila žalobkyňa na účet žalovanej sumu vo výške 16 000 eur. V konaní nebolo sporným, že uvedené peňažné prostriedky boli použité na kúpu bytu č. 2 na prízemí bytového domu, vchod 1 obytného domu s. č. 149 nachádzajúceho sa v k. ú. Slatinské Lazy, obec Slatinské Lazy, okres Detva. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX bolo preukázané, že ako výlučná vlastníčka tejto nehnuteľnosti bola zapísaná žalovaná titulom kúpnej zmluvy zo dňa 7.6.2016, ktorej vklad bol povolený pod V 683/16.

14. Z vyjadrení strán sporu vyplynulo, že v byte po jeho nadobudnutí do vlastníctva žalovanej bývala žalobkyňa. Táto dňa 9.5.2016 uzatvorila s dodávateľom Stredoslovenská energetika, a.s. Zmluvu o združenej dodávke elektriny viažucu sa k predmetnému bytu. Z generálnej plnej moci zo dňa 9.5.2016 vyplýva, že žalovaná ňou splnomocnila žalobkyňu na všetky právne úkony, ktoré sa týkajú bytovej jednotky č. 2 ako aj nebytových priestorov ako súčasti predmetnej bytovej jednotky v Slatinských Lazoch č. 149. Generálnu plnú moc žalovaná žalobkyňi zrušila dňa 8.2.2017.

15. V liste označenom ako Vyrozumenie zo dňa 11.3.2019 žalovaná poukázala na skutočnosť, že žalobkyňa v novembri 2018 opustila byt v Slatinských Lazoch č. 149, ktorého je podľa zákonných dokladov výlučným vlastníkom. Žalobkyňa tak mala urobiť bez náležitého vyrozumenia s nedoplatkom na nájomnom a bez zabezpečenia priestorov bytu pred vstupom tretích osôb vydaním kľúčov od bytu bez vedomia žalovanej tretím osobám. Žalovaná ďalej poukázala na skutočnosť, že žalobkyňa sa opakovane pokúšala o predaj bytu bez jej vedomia a napriek jej nesúhlasu. Konanie žalobkyne považuje žalovaná za porušenie podmienok ich ústnej dohody, ktorou žalovaná žalobkyňi pomohla riešiť bývanie po prvom výkone trestu a po rozvoде. Žalovaná tu ďalej uviedla, že odstupuje od tejto dohody a žalobkyňi už v budúcnosti neumožní jej obnovenie. Žalovaná žalobkyňu vyzvala, aby si do 31.5.2019 prevzala hnutelný

majetok z priestorov bytu v Slatinských Lazoch č. 149, prípadne poverila touto úlohou inú osobu a dala žalovanej uvedenú skutočnosť na vedomie. Uvedený list odoslala žalovaná žalobkyni dňa 12.3.2019 do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Nitre, čo preukazuje podací lístok.

16. Žalovaná súdu predložila ručne písané listy zo dňa 20.5.2019 a 14.6.2019, ktoré jej podľa jej tvrdení adresovala žalobkyňa z výkonu trestu odňatia slobody. Žalobkyňa v liste z 20.5.2019 uvádza: „Týmto Ťa žiadam o strpenie na doriešenie vlastníckeho práva predmetnej bytovej jednotky. Uvedomujem si, že byť v súčasnej dobe platíš, nemusíš mať obavu, peniaze sa Ti v plnej výške vrátia po doložení platieb, ktoré si vynaložila počas mojej neprítomnosti. Priznávam, že som vôbec nepredpokladala, že zaujmeš takéto stanovisko. Sme sestry a určite tento vzniknutý náš spor nechcem riešiť cestou súdu, preto Ťa prosím, dohodnime sa úplne normálne. Byť si chcem dať buď na seba alebo na Lucku.“

17. V liste z 14.6.2019 žalobkyňa píše: „Dostala som Tvoj dopis, vieš veľmi dobre, že byť je len papierovo Tvoj. Určite Ti nedám žiadny súhlas na predaj bytu, ako aj na vysťahovanie môjho zariadenia. Preto Ťa prosím, aby sme vydržali do doby, keď sa vrátim z výkonu trestu na doriešenie celej záležitosti. Vieš dobre, že sa chcem vrátiť späť do Zvolena, ale musím byť doma, aby som si niečo našla. Peniaze, ktoré si dala - dáš do bytu počas mojej neprítomnosti Ti vrátim, to som Ti už písala minule.“

18. Právna zástupkyňa žalobkyne vo výzve zo dňa 30.4.2020 uviedla, že v byte v Slatinských Lazoch sa nachádza hnutelný majetok žalobkyne, ktorý podrobne popísala. Malo ísť o zariadenie a vybavenie bytu od vstupných bezpečnostných dverí, zrkadiel, skriň, komôd, televízorov, svietidiel, záclon, sedačky, stoličiek, obývacej zostavy, kuchynskej linky a jej vybavenia, až po jednotlivé osobné veci žalobkyne ako oblečenie, posteľné prádlo, uteráky, koberce, kabelky, deky a mnohé ďalšie veci. Právna zástupkyňa žalobkyne žalovanú vyzvala na vydanie vecí a požiadala žalovanú, aby jej byť sprístupnila.

19. Žalovaná listom zo dňa 11.5.2020 adresovanom právnej zástupkyne žalobkyne vyzvala žalobkyňu, aby jej zaplatila sumu vo výške 8 295,10 eur v lehote do 14 dní a aby svoje vlastnícke právo náležite preukázala. Žalovaná žiadala, aby žalobkyňa preukázala, že ňou opísané veci skutočne vlastní napr. dokladmi o kúpe a tiež aby preukázala, že tieto veci sa skutočne nachádzajú v byte žalovanej. Žalovaná ďalej žiadala, aby žalobkyňa veci identifikovala tak, aby tieto nemohli byť zamenené s inými vecami. Žalovaná za každým slovom a skutkom žalovanej očakáva pokus o poškodenie, preto sa snaží o maximálnu opatrnosť v kontakte so žalobkyňou. Vzhľadom k tomu, že žalovanú dcéra žalobkyne informovala, že celé dianie a konanie žalobkyne bolo účelové, zmyslom bolo zatajenie majetku pred súdnymi exekúciami, musí žalovaná svoje konanie tejto informácii prispôbiť. Až na základe pokynov jednotlivých exekútorových úradov môže právna zástupkyňa žalobkyne oboznámiť s termínom vydania zdokumentovaného a existujúceho majetku. Žalovaná nemá záujem o osobné stretnutie so žalobkyňou a žalobkyňu upovedomuje, že voči hnutelným veciam žalobkyne v byte si uplatní zádržné právo.

20. V liste žalovanej zo dňa 19.7.2020 tiež adresovanom právnej zástupkyne žalobkyne žalovaná konštatuje, že jej klientka p. Helena B. znova nevyužila možnosť preukázať vlastnícke právo k jej údajnému majetku skladovanému v byte žalovanej v P. Lazoch. Žalovaná oznámila, že pristúpila k už avizovanému zádržnému právu až do naplnenia jej pohľadávky. Táto požiadavka zahŕňa iba nevyhnutné náklady na údržbu bytu, v ktorom sa žalobkyňa rozhodla skladovať svoje veci proti vôli žalovanej a bráni jej tým v nakladaní s bytom. Žalovaná navrhla žalobkyni pokus o zmier tak, že po vzájomnej dohode určia termín prebratia vecí z priestorov bytu v Slatinských Lazoch. Činnosť vykonajú pracovníci sťahovacej služby, ktorých zabezpečí a odmenu za ich službu uhradí žalobkyňa. Iným osobám okrem pracovníkov sťahovacej služby žalovaná nechcela umožniť vstup do bytu, teda ani žalobkyni vzhľadom na jej agresivitu prejavenu voči žalovanej pri poslednom kontakte v jej byte (august 2019). Žalovaná si vyhradzuje obmedzenie trvania takýchto úkonov na 2 dni. Podmienkou vydania vecí je úhrada nájomného za uskladnenie vecí, ku koncu mesiaca júl 2020 to bude čiastka 2000 eur.

21. Dňa 9.8.2020 adresovala žalovaná právnej zástupkyne žalobkyne ďalší list, v ktorom uviedla, že žalobkyňa jej doposiaľ neposkytla k nahliadnutiu pokladničné bloky, kúpne zmluvy a pod., ktoré by preukazovali jej vlastníctvo k veciam v byte. Žalovaná navrhla dva varianty ďalšieho postupu: Varianta A - žalovaná pokladá aktivity okolo sťahovania za predčasné, žalobkyňa nevykonala platbu vo výške pohľadávky žalovanej za skladovanie majetku žalobkyne, čo žalovaná považuje za podmienku vydania vecí, bude preto nutné počkať na rozhodnutie súdu. Varianta B - žalovaná navrhuje, aby žalobkyňa vykonala prevzatie jej údajného majetku, pridáva podmienku, že to má byť v priebehu augusta 2020,

teda do 31.8.2020. Veci vydá žalobkyni bez prieťahov, priekov a akýchkoľvek písomných podkladov či dokladov. Vstup umožní len pracovníkom certifikovanej sťahovacej služby. V prípade, že zrealizujú prevoz vecí v zadanom termíne, žalovaná nebude požadovať úhradu za ich uskladnenie pred uvoľnením vecí.

22. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

23. Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

24. Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

25. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

26. Podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

27. Podľa § 659 Občianskeho zákonníka zmluvou o výpožičke vznikne vypožičiatelovi právo vec po dohodnutú dobu bezplatne užívať.

28. Podľa § 661 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak nie je dohodnuté inak, nesmie vypožičiatel prenechať vec na užívanie inému.

29. Podľa § 662 ods. 2 Občianskeho zákonníka požičiatel môže požadovať vrátenie veci aj pred skončením určenej doby zapožičania, ak vypožičiatel neužíva vec riadne alebo ak ju užíva v rozpore s účelom, ktorému slúži.

30. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

31. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

32. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

33. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

34. Predmetom konania je nárok žalovanej na zaplatenie sumy vo výške 2 400 eur titulom užívania bytu vo vlastníctve žalovanej žalobkyňou v období od júna 2019 do mája 2021, t. j. spolu za 24 mesiacov. Žalovaná žiada priznať jej za každý mesiac sumu vo výške 100 eur. Pod užívaním bytu žalovaná mienila, že žalobkyňa mala v jej byte zložené svoje veci. Nárok žalovanej súd posudzoval v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení. Jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka je aj plnenie bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Toto spočíva v tom, že medzi zúčastnenými osobami chýba právny vzťah, ktorý by zakladal právny nárok na predmetné plnenie. O obohatenie ide len vtedy, ak takýmto plnením dostal majetkovú hodnotu ten, komu bolo plnené, takže v jeho majetku došlo buď k zvýšeniu aktív alebo k zníženiu pasív, prípadne sa jeho majetkový stav nezmenšil, hoci by sa tak za bežných okolností stalo. Plnením bez právneho dôvodu je aj užívanie cudzej veci bez zmluvy o nájme, či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec. V takomto prípade vzniká prospech tomu, kto realizuje

užívateľské oprávnenie bez toho, aby sa jeho majetkový prospech zmenšil o prostriedky vynaložené v súvislosti s právnym vzťahom, ktorý zakladá právo vec užívať. Takýto užívateľ samozrejme nie je schopný spotrebované plnenie v podobe výkonu práva užívania cudzej veci vrátiť a je preto povinný nahradiť bezdôvodné obohatenie peňažnou formou. Majetkovým vyjadrením tohto prospechu je v týchto prípadoch finančná čiastka, ktorá zodpovedá čiastkam vynakladaným obvykle v danom mieste a čase na užívanie vecí, spravidla formou nájmu, ktorú by nájomca bol povinný plniť podľa platnej nájmovej zmluvy.

35. Po vykonaní dokazovania bolo preukázané, že žalovanej v období, za ktoré sa voči žalobkyni domáha vydania bezdôvodného obohatenia, svedčilo vlastnícke právo k bytu v Slatinských Lazoch. Zároveň bolo preukázané, že v tomto období sa v byte nachádzali osobné veci žalobkyne, ako aj hnuiteľné veci tvoriace zariadenie bytu, ktoré tiež patrili žalobkyni. Túto skutočnosť žalovaná v konaní tvrdila, pričom žalobkyňa uvedené tvrdenia účinne nepoprela. Prítomnosť vecí žalobkyne v byte žalovanej potvrdila samotná žalobkyňa napr. v liste zo dňa 14.6.2019, kde žalovanej napísala, že jej nedá súhlas na vysťahovanie jej zariadenia. Absolútne jednoznačne uvedenú skutočnosť potvrdzuje výzva na vydanie vecí zo dňa 30.4.2020 (č. I. 70 spisu), v ktorej právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že v byte sa nachádza hnuiteľný majetok žalobkyne, ktorý podrobne popísala a žiadala žalovanú, aby jej uviedla dátum, resp. časové obdobie, v ktorom je možné byť sprístupniť, aby si žalobkyňa mohla zabezpečiť sťahovacia službu spolu s odvozom. Pokiaľ žalovaná v komunikácii s právnou zástupkyňou žalobkyne uvádzala, že žiada preukázať vlastnícke právo žalobkyne k jednotlivým veciam, táto skutočnosť podľa názoru súdu sama o sebe nespochybňuje, že v byte sa veci patriace žalobkyni nachádzali a z uvedeného nie je možné usudzovať, že tým žalovaná uvedenú skutočnosť popierala. Vzhľadom k tomu, že súd mal preukázané, že veci žalobkyne sa v byte žalovanej nachádzali, možno konštatovať, že žalobkyňa byt žalovanej užívala a pokiaľ ho užívala bezodplatne, na úkor žalovanej sa bezdôvodne obohacovala. Nárok žalovanej uplatnený vzájomnou žalobou sa javí ako dôvodný. Súd ho však žalovanej po zohľadnení všetkých okolností prejednávaneho sporu nepovažoval za spravodlivé priznať.

36. V súdnej veci považoval súd za potrebné zohľadniť, že žalovaná sa síce stala výlučnou vlastníčkou bytu v Slatinských Lazoch (uzavrela kúpnu zmluvu a v jej prospech bolo zapísané vlastnícke právo do katastra nehnuteľností), finančné prostriedky na kúpu predmetného bytu v celom rozsahu však poskytla žalobkyňa. Byt v Slatinských Lazoch, hoci formálne napísaný na žalovanú, de facto od samotného počiatku využívala žalobkyňa, ktorá si byt zariadila a do bytu aj investovala. Strany sporu si vzájomné práva a povinnosti vo vzťahu k žalobkyňou poskytnutým peňažným prostriedkom a vo vzťahu k nadobudnutému bytu písomne neupravili. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že strany sporu sa ústne dojednali na tom, že byt bude formálne zapísaný na meno žalovanej, ale v byte bude bývať žalobkyňa, ktorá bude uhrádzať náklady spojené s bytom. Dohodu medzi stranami sporu s týmto obsahom potvrdili obe strany sporu a potvrdzuje ju aj generálna plná moc zo dňa 9.5.2016, ktorou žalovaná žalobkyňu splnomocnila na všetky právne úkony vo vzťahu k predmetnému bytu. Žalobkyňa dňa 9.5.2016 uzavrela aj zmluvu o dodávke elektriny k predmetnému bytu. Medzi stranami sporu ďalej existovala dohoda o tom, že žalobkyňa nebude za užívanie bytu platiť žalovanej nijakú odplatu. Túto skutočnosť mal súd rovnako preukázanú z vyjadrení oboch sporových strán. Žalovaná ďalej tvrdila, že sa so žalobkyňou dohodli, že žalovaná byt minimálne po dobu 5-tich rokov neprevedie na inú osobu. Existenciu takejto dohody žalobkyňa nepoprela, preto mal súd túto dohodu medzi stranami sporu rovnako za preukázanú. Súd z vykonaného dokazovania nezistil nijaké iné dohody medzi stranami sporu. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že sa mala so žalovanou dohodnúť na tom, že žalovaná jej po 5-tich rokoch mala byť previesť alebo jej mala vrátiť peniaze, súd dospel k záveru, že žalobkyňa uzavretie dohody so žalovanou v naznačenom rozsahu nepreukázala. Žalovaná uzavretie tejto dohody so žalobkyňou od začiatku popierala, pričom žalobkyňa jej existenciu nielenže nijako nepreukázala, ale v priebehu celého konania nepreukázala ani jeden racionálny dôvod, ktorý by odôvodnil, aby najprv poskytla žalovanej finančné prostriedky zodpovedajúce kúpnej cene bytu s tým, že žalovaná byt nadobudne do svojho výlučného vlastníctva, a po 5 rokoch byt prevedie na žalobkyňu alebo jej poskytnuté finančné prostriedky vráti. Takýto modus operandi odporuje tvrdeniam žalobkyne, že mala žalovanej poskytnúť pôžičku, ktorej doba splatnosti bola ponechaná na vôľu žalobkyne. Tiež odporuje jej ďalším tvrdeniam o tom, že byt potrebovala žalovaná, pretože je nelogické, aby v byte od počiatku bývala žalobkyňa a po 5-tich rokoch jej mal byť byt prevedený, resp. vrátené peniaze. Vystáva tu potom otázka, kedy mal byť byt vlastne k dispozícii žalovanej, ktorá ho podľa tvrdení žalobkyne potrebovala. V tvrdeniach, pre čie potreby bol vlastne byt zakúpený, si žalobkyňa sama odporuje, keď v žalobe uvádza, že si potrebovala vyriešiť svoju bytovú otázku a následne tvrdila, že byt potrebovala žalovaná. Pokiaľ

ide o argument žalobkyne, ktorý uvádzala na pojednávaní dňa 30.5.2022, že nemala doriešený rozvod, žalobkyňa uvedenú skutočnosť viac bližšie neodôvodnila. Zároveň žalovaná vo vzťahu k prípadným obavám, že byt by patril do BSM uviedla, že žalobkyňa bola v čase kúpy bytu už rozvedená. Toto potvrdila i svedkyňa Jana P. vo výsluchu na pojednávaní dňa 28.7.2021, keď uviedla, že žalobkyňa sa rozviedla a potrebovala riešiť svoje bývanie. Rovnako svedok U. J. na pojednávaní dňa 26.5.2021 uvádzal, že žalobkyňa sa rozviedla a potrebovala si kúpiť byt.

37. Z vykonaného dokazovania súd ďalej vyvodil, že žalobkyňa a žalovaná si nedojednali spôsob zrušenia ich dohody o bezodplatnom užívaní bytu žalobkyňou (podmienky pre odstúpenie od dohody či jej vypovedanie, prípadne iné podmienky jej zrušenia) a skutočnosť, že žalovaná mala po 5-tich rokoch previesť byt na žalobkyňu v konaní tiež preukázaná nebola. Posudzujúc stranami sporu uzavretú dohodu o bezodplatnom užívaní bytu vo vlastníctve žalovanej žalobkyňou ako inominátnu zmluvu (dohodu), za absencie ďalších dojednaní týkajúcich sa zániku tejto dohody, súd za primeraného použitia zákonných ustanovení, ktoré sú stranami uzavretej dohode najbližšie (§ 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka), túto dohodu posudzoval podľa ustanovení § 659 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúcich zmluvný typ zmluvy o výpožičke. Občiansky zákonník požičiatelovi v ustanovení § 662 ods. 2 o výpožičke umožňuje dožadovať sa vrátenia veci aj pred skončením určenej doby zapožičania, ak vypožičiatel neužíva vec riadne alebo ak užíva v rozpore s účelom, ktorému slúži. V danom prípade mal súd z vyjadrenia žalovanej, ktoré žalobkyňa nepoprela, preukázané, že žalobkyňa umožnila užívanie bytu aj iným osobám (p. Roman A.), čo bolo v rozpore so vzájomnou dohodou strán sporu. Z výsluchu žalovanej na pojednávaní dňa 26.5.2021 bolo preukázané, že žalobkyňa porušila aj povinnosť uhrádzať nájomné a žalovanú opakovane kontaktovali zo spoločenstva vlastníkov (pani N.), ktorá ju vyzývala na úhradu nedoplatkov. Z uvedeného je možné usudzovať, že žalobkyňa porušila svoju povinnosť užívať byt riadne, a preto žalovanej vzniklo oprávnenie dožadovať sa vrátenia veci, t. j. žiadať, aby sa žalobkyňa z bytu vysťahovala. Dňa 12.3.2019 žalovaná žalobkyňu zaslala list označený ako Vyrozumenie, v ktorom žalovaná žalobkyňu vyzvala na prevzatie jej vecí z bytu v termíne do 31.5.2019. Právny úkon Vyrozumenia súd za použitia analógie vyhodnotil ako požiadavku žalovanej na vrátenie vecí (§ 662 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Tento právny úkon nie je možné považovať za odstúpenie od zmluvy majúce za následok zrušenie zmluvy od počiatku tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 48 Občianskeho zákonníka, a to aj napriek tomu, že žalovaná sa o tom, že od dohody „odstupuje“ výslovne zmienila. Žalovanej totiž oprávnenie od zmluvy odstúpiť nevzniklo, a toto nie je možné vyvodiť ani za použitia analógie. V každom prípade však bola žalobkyňa po doručení Vyrozumenia povinná vec (byt) žalovanej vrátiť a pokiaľ tak v požadovanom termíne neurobila, užívala ho ďalej neoprávnene a na úkor žalovanej sa bezdôvodne obohacovala. Bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňu bolo predmetné Vyrozumenie riadne doručené, žalobkyňa naň dokonca reagovala listami zo dňa 20.5.2019 a 14.6.2019, v ktorých žalovaná žiadala o strpenie s tým, že nechce veci riešiť súdnou cestou, svoje veci si však žalobkyňa z bytu v lehote do 31.5.2019 požadovanej žalovanou nevypratala. Možno konštatovať, že po uplynutí lehoty na vrátenie vecí (vypratanie bytu) žalobkyňu zaniklo právo užívať byt bezodplatne a pokiaľ v tomto užívaní pokračovala, bezdôvodne sa na úkor vlastníčky bytu (žalovanej) obohacovala a vznikla jej povinnosť zaplatiť žalovanej ako vlastníčke bytu bezdôvodné obohatenie. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia však súd žalovanej voči žalobkyňu nepriznal.

38. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že žalovaná síce deklarovala záujem umožniť žalobkyňu prevzatie vecí, zároveň toto prevzatie podmieňovala ďalšími, podľa názoru súdu prehnanými požiadavkami. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaná byt nikdy neužívala, je teda predpoklad, že ona v byte svoje veci nemala. Keďže byt užívala žalobkyňa, je logické, že v byte boli predovšetkým veci žalobkyne, prípadne veci iných osôb, ktorým samotná žalobkyňa užívanie bytu umožnila. Žalovaná žiadala od žalobkyne preukázať vlastníctvo vecí, aj napriek tomu, že žalovaná vedela, že žalobkyňa sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Aj bez ohľadu na uvedené, je táto požiadavka žalovanej podľa názoru súdu šikanózna, pretože pokiaľ išlo o bežné osobné veci či zariadenie a vybavenie domácnosti, je predpoklad, že žalobkyňa si doklady o ich zakúpení ani neodložila, prípadne ich mala uložené práve v samotnom byte. Tiež je potrebné poukázať na skutočnosť, že žalovaná si voči žalobkyňu uplatňovala nárok na zaplatenie odplaty za užívanie jej bytu žalobkyňou v rôznych sumách a tento nárok si začala uplatňovať ako reakciu na žalobkyňu podanú žalobu v tejto veci. Listom zo dňa 19.7.2020 žiadala zaplatiť sumu 2 000 eur ako nájomného za skladovanie vecí, v liste zo dňa 11.5.2020 žiadala sumu 8 295,10 eur, v ďalšom liste zo dňa 9.8.2020 už ponúkala žalobkyňu možnosť vecí si prevziať v lehote do 31.8.2020 bez akýchkoľvek dokladov či podkladov s tým, že pokiaľ si ich žalobkyňa v zadanom termíne prevezme, žalovaná nebude požadovať úhradu za ich uskladnenie.

Za vyššie uvádzaných okolností považoval súd nárok žalovanej uplatnený vzájomnou žalobou voči žalobkyni za rozporný s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Definícia dobrých mravov nie je nikde normatívne upravená, nedefinuje ich ani Občiansky zákonník. Pojmom dobré mravy možno rozumieť pravidlá morálneho charakteru, sú merítkom etického hodnotenia konkrétnych situácií zodpovedajúcim všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti, poctivého správania a pod. Dobré mravy sú vykladané ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. Súd to isté pravidlá slušného správania sa a vzájomného rešpektovania sa. Po zohľadnení všetkých skutkových okolností prejednávaneho sporu, predovšetkým okolností, za akých žalovaná byt do svojho výlučného vlastníctva nadobudla, ale aj ďalšieho správania sa žalovanej, ktorá sice žalobkyni tvrdila, že jej umožní veci si prevziať, ich prevzatie však podmieňovala ďalšími podmienkami, súd dospel k záveru, že nárok žalovanej uplatnený vzájomnou žalobou jej nie je možné priznať, a preto vzájomnú žalobu žalobkyne zamietol.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

42. V súdenom spore bola vzájomná žaloba žalovanej zamietnutá, je preto možné konštatovať procesný úspech na strane žalobkyne, čo bez ďalšieho podľa § 255 ods. 1 CSP znamená, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania. Postupujúc podľa ust. § 257 CSP súd žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd podľa neho nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu nahradit' trovy konania úspešnej strane, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok. V prvom rade tu súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaná si voči žalobkyni neuplatnila neexistujúci nárok, naopak, jej nárok považoval súd za dôvodný a žalovanej nebol priznaný len z dôvodu, že ho vzhľadom na už vyššie uvádzané skutkové okolnosti súd nepovažoval za spravodlivé žalovanej priznať. Ďalej je potrebné pripomenúť, že žalobkyňa opakovane v priebehu konania vedome uvádzala pre tento spor podstatné skutkové okolnosti týkajúce sa nároku uplatneného žalobou ako aj nároku uplatneného na základe vzájomnej žaloby v rozpore so skutočnosťou a v konaní sa preukázala ich nepravdivosť. Ešte pred podaním žaloby žalobkyňa v liste zo dňa 13.9.2019 žalovanú žiadala o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 20 329,50 eur (kúpna cena za byt 16 000 eur + zhodnotenie 4 329,50 eur). Po poukázaní na premlčanie takéhoto nároku žalobkyňa listom zo dňa 18.10.2019 žalovanú vyzvala na vrátenie sumy 16 000 eur a umožnenie vystaňovania vecí žalobkyne. Neskôr žalobkyňa tvrdila, že mala žalovanej sumu vo výške 16 000 eur požičať. Žalobkyňa ďalej v konaní tvrdila, že byt bol zakúpený pre potreby žalovanej, pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že táto ho nikdy nepotrebovala a nikdy v ňom ani nebývala. Neskôr v priebehu konania žalobkyňa uvádzala, že jej žalovaná mala byt po piatich rokoch previesť. Údajná dohoda strán sporu o neskoršom prevode bytu zo žalovanej na žalobkyňu nielenže nebola preukázaná, ale žalobkyňa svoje tvrdenia o dohode strán v uvedenom zmysle ani nijako logicky neodôvodnila. Rozporne vyznievajú aj vyjadrenia žalobkyne k možnosti prevziať si z bytu svoje veci, keď žalobkyňa na pojednávaní dňa 26.5.2021 uviedla, že žiadnu správu od žalovanej nedostala a nevie, od koho si mala veci prevziať, napokon potvrdila, že žalovaná ju písomne na prevzatie vecí vyzývala, dokonca opakovane. Súd konštatuje, že žalobkyňa opakovane vedome v priebehu konania uvádzala navzájom si odporujúce tvrdenia, ktoré vzhľadom na ich vzájomný rozpor nemôžu byť pravdivé. Aj vzhľadom na takýto procesný postup žalobkyne súd nepovažoval za spravodlivé z konania o vzájomnej žalobe zaviazat' žalovanú na náhradu trov konania žalobkyne, a preto z tejto časti konania nárok na náhradu trov konania nepriznal ani jednej sporovej strane.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.